

Wyrok Sądu z dnia 21 marca 2011 r. — Visti Beheer przeciwko OHIM — Meister (GOLD MEISTER)

(Sprawa T-372/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego GOLD MEISTER — Wcześniejsze, wspólnotowy i graficzny, słowne znaki towarowe MEISTER — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2011/C 139/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Visti Beheer BV (Helmond, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat A. Herbetz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Meister & Co. AG (Wollerau, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat V. Knies)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 czerwca 2009 r. (sprawa R 1465/2008-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Meister & Co. AG a Visti Beheer BV.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Visti Beheer BV pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez OHIM.
- 3) Meister & Co. AG pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Postanowienie Sądu z dnia 14 marca 2011 r. — Campailla przeciwko Komisji

(Sprawa T-429/09) ⁽¹⁾

(Skarga o odszkodowanie — Termin przedawnienia — Artykuł 46 statutu Trybunału — Niedopuszczalność)

(2011/C 139/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Massimo Campailla (Boulogne-sur-Mer, Francja) (przedstawiciele: początkowo P. Goergen, a następnie G. Reuter i C. Verbruggen, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bordes i T. Scharf, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o odszkodowanie mająca na celu uzyskanie naprawienia szkody poniesionej według twierdzeń skarżącego ze względu na odmowę Komisji wzięcia udziału w sporze między skarżącym a władzami Kamerunu.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Massimo Campailla ponosi własne koszty, a także zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 8 marca 2011 r. — Herm. Sprenger przeciwko OHIM — Kieffer Sattlerwarenfabrik (Kształt strzemienia)

(Sprawa T-463/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Wniosek o unieważnienie — Wycofanie wniosku o unieważnienie — Umożnienie postępowania)

(2011/C 139/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG (Iserlohn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat V. Schiller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: C. Jenewein i B. Schmidt, pełnomocnicy)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Georg Kieffer Sattlerwarenfabrik GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. Fischer)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 września 2009 r. (sprawa R 1614/2008-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia pomiędzy Georg Kieffer Sattlerwarenfabrik GmbH a Herm. Sprenger GmbH & Co. KG.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.

2) Strona skarżąca i interwenient pokrywają własne koszty postępowania oraz po połowie kosztów poniesionych przez stronę pozwaną.

(¹) Dz.U. C 11 z 16.1.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 17 marca 2011 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-44/10 P) (¹)

(*Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Zwrot kosztów medycznych — Obowiązek uzasadnienia — Akt niekorzystny — Odwołanie oczywiście bezzasadne*)

(2011/C 139/35)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferro)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie F-11/09 Marcuccio przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze) mające na celu uchylene tego postanowienia.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską w ramach postępowania w niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2011 r. — Republika Portugalska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-3/11)

(2011/C 139/36)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 listopada 2010 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim z powodu „Niedociągnięć w systemie LPIS-GIS w zakresie kontroli na miejscu oraz w naliczaniu sankcji” zastosowała ona korekty finansowe poszczególnych środków, wyłączając z finansowania Unii Europejskiej kwotę 40 690 655,11 EUR w odniesieniu do wydatków zadeklarowanych przez skarżącą w latach 2005, 2006 i 2007;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

- 1) Pierwszy zarzut dotyczący oczywistego błędu Komisji polegającego na nieuwzględnieniu dowodów przedstawionych przez organy portugalskie dotyczące kontroli w ramach LPIS-GIS, na podstawie analizy ryzyka, o których mowa w art. 27 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004.
- 2) Drugi zarzut dotyczy oczywistego błędu Komisji polegającego na nieuwzględnieniu dowodów przedstawionych przez organy portugalskie dotyczących zwiększenia ilości kontroli w ramach LPIS-GIS na podstawie przepisów art. 26 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004.
- 3) Trzeci zarzut dotyczący oczywistego błędu Komisji polegającego na nieuwzględnieniu dowodów przedstawionych przez organy portugalskie dotyczących zwiększenia ilości kontroli w ramach LPIS-GIS w wykonaniu zasady 75%/90%, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004.
- 4) Czwarty zarzut dotyczący oczywistego błędu Komisji w ocenie poważnej i rozsądnej wątpliwości co do istnienia niepełnych lub niewystarczających kontroli, opartej na jedynym przypadku włączenia autostrady do wybranej powierzchni.
- 5) Piąty zarzut dotyczący oczywistego błędu Komisji w stosowaniu „Wytocznych dotyczących obliczania skutków finansowych podczas przygotowania decyzji o rozliczaniu rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR” zawartych w dokumencie nr VI/5330/97, z czym wiąże się naruszenie zasady równości państw członkowskich.